

801

Градоначелник, на основу члана 23, става 1, тачке 1 Закона о извршној власти Брчко дистрикта БиХ («Службени гласник Брчко дистрикта БиХ», број: 2/00, 5/01, 9/01, 12/01, 16/01, 17/02, 8/03, 14/03, 31/04 и 40/05), у смислу члана 16, става 4 Закона о заштити ваздуха Брчко дистрикта БиХ («Службени гласник Брчко дистрикта БиХ», број : 25/04) на приједлог Одјељења за јавне послове, број: 03-052-000369/06 од 01.02.2006. године на 20. редовној сједници Владе Брчко дистрикта БиХ, одржаној 08.05.2006. године, д о н о с и

П РА В И Л Н И К О ОГРАНИЧАВАЊУ ЕМИСИЈЕ У ВАЗДУХ ИЗ УРЕЂАЈА ЗА СПАЉИВАЊЕ БИОМАСЕ

Члан 1 (Предмет)

Овим правилником уређује се ограничење емисије у ваздух из уређаја за спаљивање биомасе у стационарним уређајима.

Члан 2 (Дефиниције појмова)

Под биомасом се подразумева маса биљног или животињског поријекла у било ком облику и стању, а погодна да се користи као енергент (гориво).

Под уређајима за спаљивање биомасе подразумевају се ложишта која су пројектована и изграђена или су накнадно реконструисана са намјеном за:

1. спаљивање фосилних горива уз могућност суспаљивања биомасе,
2. спаљивање фосилних горива гдје се повремено може вршити спаљивање биомасе и
3. искључиво спаљивање биомасе.

Члан 3 (Ложишта за спаљивање)

Ложишта из члана 2 овог правилника се могу користити за спаљивање биомасе само ако се примјењује технологија сагоривања на начин како је то прописано од стране испоручиоца ложишта.

Члан 4 (Коришћење биомасе)

Биомаса која се користи као енергент мора бити у таквом облику (нпр. класе, џепанице, треске, палете, пиљевина..) и стању (нпр. влажност), како је то предвиђено упутством за коришћење ложишта добијеном од испоручиоца уређаја за спаљивање.

Забрањено је спаљивање биомасе оних врста, облика и стања за које ложиште није пројектовано и испоручено.

Није дозвољено коришћење биомасе оних врста, облика и стања који задовољавају захтјеве из става 2 овог члана, уколико су отпад из технолошких процеса и садрже примјесе које могу бити извори емисија који нису примјерени за правилно сагоривање биомасе (на примјер: импрегнирано дрво, лакирано дрво ...).

Члан 5 (Граничне вриједности емисије)

Граничне вриједности емисије износе:

- 1) за прах:
 - за уређаје од 5 MW или више 50 mg/m³
 - за уређаје испод 5 MW 150 mg/m³
 - 2) за угљен-моноксид: CO: 0,25 mg/m³
 - 3) за органске спојеве: 50 mg/m³ изражено као угљеник.
- Емисионе вриједности се односе на рачунски садржај кисеоника од O₂ од 11%.

Боја димних плинова на изласку из димњака не може бити већа од износа 1 скале по Рингелману.

Члан 6 (Провјера емисије)

Испуњавање услова из члана 4 овог правилника се врши провјером емисије из погона за спаљивање/ложишта на начин и у роковима утврђеним у Правилнику о мониторингу емисије загађујућих материја у ваздух.

Изузетно, од одредбе става 1. провјера емисије се не мора вршити за уређаје за спаљивање/ложишта снаге испод 250 KW, уколико оператер располаже вјеродостојном

исправом о задовољењу граничних вриједности емисије из члана 5 овог правилника добијеном од стране испоручиоца ложишта сагласно члану 16 Закона о заштити ваздуха («Службени гласник Брчко дистрикта БиХ », број: 25/04).

Члан 7 (Провјера емисије по Правилнику о мониторингу емисије загађујућих материја у ваздух)

Уколико инспектор за заштиту околине мјерењем методом по Рингелману, утврди да уређај за спаљивање/ложиште из члана 6 овог правилника прекорачује вриједности утврђене у члану 5 овог правилника, може наредити да се изврши провјера емисије на начин утврђен у правилнику о мониторингу емисије загађујућих материја у ваздух.

Члан 8 (Контрола)

Контролу над примјеном овог правилника врши Одјељење за јавне послове Владе Брчко дистрикта БиХ.

Члан 9 (Ступање на снагу)

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у «Службеном Гласнику Брчко дистрикта БиХ».

Б р о ј: 01-014-005758/06
Брчко, 09.05.2006.године **ГРАДОНАЧЕЛНИК**
Мирсад Ђапо, дипл. правник, с.р.

802

Градоначелник, на основу члана 23, став 1, тачка 1 Закона о извршној власти Брчко дистрикта БиХ («Службени гласник Брчко дистрикта БиХ», број: 2/00, 5/01, 9/01, 12/01, 16/01, 17/02, 8/03, 14/03, 31/04 и 40/05), у смислу члана 30 Закона о заштити ваздуха Брчко дистрикта БиХ («Службени гласник Брчко дистрикта БиХ», број : 25/04) на приједлог Одјељења за јавне послове, број: 03-052-000369/06 од 01.02.2006. године на 20. редовној сједници Владе Брчко дистрикта БиХ одржаној 08.05.2006. године, д о н о с и

П РА В И Л Н И К О УСЛОВИМА ЗА РАД УРЕЂАЈА ЗА СПАЉИВАЊЕ ОТПАДА

І ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1 (Предмет)

Овим правилником уређују се услови за рад и мјере за регулисање емисија у ваздуху, тло, површинске и подземне воде и ризик по људско здравље из уређаја за спаљивање и суспаљивање отпада.

Члан 2 (Дефиниције појмова)

У смислу овог правилника, слједећи изрази имају значења:

1) »отпад« значи све материје или предмете које власник одлаже, намјерава одложити или се тражи њихово одлагање у складу са једном од категорија отпада наведеној у листи отпада и утврђеној у спроведбеном пропису;

»опасан отпад« је сваки отпад који је утврђен међународном конвенцијом и посебним прописом, а има једну или више карактеристика које проузрокују опасност по здравље људи и околину по свом поријеклу, саставу или концентрацији, као и онај отпад који је наведен у листи отпада као опасни и регулисани спроведбеним прописом;

2) »мјешовити комунални отпад« значи отпад из домаћинства, као и отпад из трговачких, индустријских и других сличних дјелатности који је по својој природи и саставу сличан кућном отпаду;

3) »уређај за спаљивање« значи било коју стационарну или покретну техничку инсталациону јединицу и опрему намијењену термичкој обради отпада са или без коришћења створене топлоте сагоривањем. Ово укључује спаљивање путем оксидације отпада као и друге поступке термичке

обраде као што су поступци пиролизе, плинификације или плазме у тој мјери у којој се супстанце које су резултат обраде накнадно спаљују. Ова дефиниција обухвата локацију и целокупно уређај за спаљивање, укључујући све линије за спаљивање, пријем отпада, његово складиштење, опрему за предtretман на лицу мјеста, системе за отпадна горива и за довод ваздуха, катао, уређај за третирање издувних плиноро, уређаја на лицу мјеста за обраду или складиштење талога и отпадних вода, димњак, уређаје и системе за контролу активности спаљивања, билежење и мониторинг услова спаљивања;

4) »уређај за суспаљивање» значи било које стационарно или покретно уређај чија је основна наmjена производња енергије или производња материјалних производа које:

- користи отпад као основно или додатно гориво или
- код кога се врши термичка обрада отпада у циљу сигурног одлагања на депонију отпада.

Уколико се суспаљивање одвија тако да основна наmjена уређаја није производња енергије или производња материјалних производа, већ термичка обрада отпада, ово уређај се сматра уређајем за спаљивање у складу са значењем дефинисаним у ставу 4 овога члана.

Ова дефиниција обухвата локацију и целокупно уређај, укључујући све линије за суспаљивање, пријем отпада, његово складиштење, опрему за предtretман на лицу мјеста, системе за довод отпада, горива и ваздуха, катао, уређаја за третирање издувних плиноро, опрему за обраду и складиштење талога и отпадне воде, димњак и системе за контролу процеса спаљивања, билежење и мониторинг услова спаљивања;

»постојећи уређај за спаљивање или суспаљивање» значи уређај за спаљивање или суспаљивање који ради и има дозволу у складу са постојећим законским прописима прије него што је овај правилник ступио на снагу или

5) "номинални капацитет" значи збир капацитета спаљивања пећи од којих је уређај састављен како је навео конструктор и потврдио оператер, при томе се у обзир узима посебно топлотна вриједност отпада која се изражава кроз количину отпада која се спаљује по часу;

6) "емисија" - директно или индиректно испуштање материја, вибрација, мириса, топлоте или буке који производи један или више извора у уређају и испушта у ваздух, воду, тло;

7) "граничне вриједности емисије" значи масену концентрацију и/или ниво неке емисије, изражену у смислу одређених параметара, која се не може прекорачити током једног или више временских периода;

8) "диоксини и фурани" значи све полихлорисане дибензо-п-диоксине и дибензофуране наведене у прилогу I овог правилника;

9) "резидуум", значи било који течни или чврсти материјал (укључујући таложни пепео и шљаку, пепео који се уноси ваздухом или плинороима и прашину из котлова, чврсте производе реакције из третирања плина, канализациони муљ из третирања отпадних вода, искоришћене катализаторе и искоришћени активни угаљ), који се производи поступцима спаљивања и суспаљивања, издувним плинороима или третирањем отпадних вода или осталим поступцима у уређају за спаљивање или суспаљивање;

10) "талог", мокри резидуум који остаје након пречишћавања отпадних вода. "вријеме ретенције", дужина трајања процеса сагорјевања; вријеме задржавања плинороа у цијеви у циљу квантитативног одвијања реакције;

11) »надлежно одјељење», Одјељење за јавне послове Владе Брчко дистрикта БиХ.

Члан 3

(Уређаји изузети од примјене Правилника)

Одредбе овог правилника не примјењују се на:

1) Уређаји за спаљивање који обрађују само сљедеће врсте отпада:

- биљни отпад/ биомасу из пољопривреде и шумарства;
- биљни отпад/ биомасу из индустрије за обраду хране, уколико се врши поврат произведене топлоте;
- биљни отпад/ биомасу у влакнима од производње папира ако се врши, су- спаљивање на мјесту производње и поврат произведене енергије;
- дрвни отпад/ биомасу, са изнимком дрвног отпада који може садржавати халогенизоване органске спојеве или тешке метале као резултат обраде са премазима за дрво и који укључују дрвни отпад који потиче из отпада од грађевинарства и демолирања;
- отпадно плуте;
- радиоактивни отпад;
- лешеве животиња;
- отпад од експлоатације нафте и плина из обалних уређаја који се спаљују унутар (на) уређају.

2) експериментални уређаји који се користе за истраживања, развој и тестирање да би се побољшао процес спаљивања и

3 уређаји у којима се годишње обрађује мање од 50 тона отпада.

II ИЗДАВАЊЕ ДОЗВОЛЕ

Члан 4

(Захтјев за издавање дозволе)

За обављање дјелатности спаљивања и суспаљивања отпада потребно је прибавити дозволу.

Захтјев за издавање дозволе за уређај за спаљивање или суспаљивање укључује опис мјера које су предвиђене да обезбиједе:

1) да је уређај пројектован, опремљен и да ће радити на такав начин да су испуњени захтјеви из овог правилника у погледу категорија отпада који ће се спаљивати;

2) да се у највећој могућој мјери врши поврат топлоте која се ослобађа у току процеса спаљивања и суспаљивања, нпр. кроз комбиновану топлоту и енергију, настанак технолошке паре или системом гријања за одређено подручје;

3) да се количина и штетност талога смањује на најмању могућу мјеру и гдје је то могуће врши се рециклажа;

4) да се одлагање талога/отпатка чије стварање не може бити спрјечено, који се не могу смањити нити рециклирати спроводи у складу са законом.

Дозвола се издаје само уколико захтјев показује да су предложене технике мјерења емисија у ваздуху у складу са прилогом III овог правилника, а када је у питању вода у складу са ставом 1 и 2 прилога III овог правилника.

Члан 5

(Садржај дозволе)

Дозвола за уређај за спаљивање или суспаљивање садржи:

1) листу категорија отпада који се може обрађивати. Уколико је то могуће, листа најмање треба садржавати категорије отпада дефинисане у европском каталогу отпада, те информације о количини отпада;

2) укупан капацитет за спаљивање или суспаљивање отпада у датом уређају;

3) поступке узорковања и мјерења који се користе како би се испуниле обавезе које се тичу периодичног мјерења сваке загађујуће материје ваздуха и воде.

Дозвола за уређај за спаљивање или суспаљивање који користи опасан отпад поред обавеза утврђених у ставу 4 овог члана садржи и:

1) количине различитих категорија опасног отпада које се могу третирати,

2) минималне и максималне протоке масе ових опасних врста отпада, њихове најниже и максималне топлотне вриједности и максимални садржај загађујућих материја у њима нпр. полихлориранибифенили - PCB, PCP - фенилциклохексапипердин, хлор, флуор, сумпор, тешки метали.

Члан 6

(Ревизија услова из дозволе)

Надлежно одјељење врши периодично, поновно разматрање и гдје је то потребно ревидирање услова дозволе.

У случају када оператер уређаја за спаљивање или суспаљивање безопасног отпада предвиђа промјену рада која би могла укључивати спаљивање и суспаљивање опасног отпада сматра се да је промјена знатна, те је потребно добити нову дозволу за дате услове..

III ИСПОРУКА И ПРИЈЕМ ОТПАДА

Члан 7

(Обавезе оператера уређаја)

Оператер уређаја за спаљивање или суспаљивања дужан је предузети неопходне мјере предострожности када је у питању испорука и транспорт отпада како би се у највећој могућој мјери спријечиле или ограничиле негативне посљедице по околину, посебно када је у питању загађивање ваздуха, тла, површинских и подземних вода, као и загађивање мирисима и буком и директни ризици по људско здравље, у складу са захтјевима из става 3 и 4 овог члана.

Прије прихватања отпада у уређај за спаљивање и суспаљивање, оператер ће одредити масу за сваку категорију отпада, уколико је могуће, према европском каталогу отпада (EWC).

Члан 8

(Информације о отпаду)

Прије прихватања опасног отпада у уређају за спаљивање или суспаљивање оператер мора имати расположиве информације о отпаду ради провјеравања усклађености са захтјевима дозволе наведеним у члану 4, става 5 овог правилника. Ове информације обухватају:

1) све информације о процесу производње које се налазе у документима наведеним у алинеји 1) става 4 овог члана;

2) физички и, уколико је могуће, хемијски састав отпада и све остале информације неопходне да би се процијенило да ли дата врста отпада одговара намјераваном процесу спаљивања;

3) опасна својства отпада, супстанце са којима се не могу мијешати, мјере предострожности које треба предузети приликом руковања отпадом.

Члан 9

(Поступци везани за пријем)

Прије прихватања опасног отпада у уређају за спаљивање или суспаљивање, оператер треба да спроведе поступке везане за пријем, а најмање:

1) провјеру докумената који се односе на надгледање и контролу отпрамања опасних роба у складу са саобраћајним прописима у вези транспорта опасних материја;

2) узимање репрезентативних узорака (осим у случајевима када то није изводљиво нпр. инфективни/ заразни болнички отпад), уколико је могуће прије истовара, како би се потврдила усклађеност са информацијама предвиђеним ставом 3 овог члана и како би се спровела контрола и како би надлежна одјељења била у могућности да одреде природу отпада који се третира. Ови узорци се задржавају у трајању од најмање једног мјесеца након спаљивања.

Надлежно одјељење може дозволити да се ставови 2., 3 и 4 овог члана не примјењују на индустријска уређаја и предузећа у којима се врши спаљивање и суспаљивање само њиховог властитог отпада на мјесту гдје се отпад ствара, под условом да су испуњени захтјеви из овог правилника.

IV УСЛОВИ ЗА РАД УРЕЂАЈА

Члан 10

(Ниво спаљивања)

Уређаји за спаљивање треба да раде на начин да се постигне ниво спаљивања гдје је ниво укупног органског угљеника - ТОС мањи од 3 % или гдје је њихов губитак при сагоријевању мањи од 5 % масе сувог материјала. Уколико је то потребно, употребљавају се одговарајуће технике за предретирање отпада.

Уређаји за спаљивање се пројектују, опремају, граде и раде на начин да се након посљедњег убризгавања ваздуха за сагоријевање, температура плина која настаје као резултат процеса на контролисан и хомоген начин и чак и под најнеповољнијим условима подиже до температуре од 850°C, по мјерењу које се спроводи у близини унутрашњег зида или на некој другој референтној тачки коморе за сагоријевање, у складу са одобрењем надлежних органа. Уколико се врши спаљивање опасног отпада који садржи више од 1 % халогенизованих органских супстанци изражених као хлор, температура мора да се подигне на 1100°C, при чему вријеме ретенције мора износити најмање двије секунде.

Члан 11

(Опремљеност линије уређаја)

Свака линија уређаја за спаљивање треба да је опремљена најмање једним помоћним гориоником. Овај горионик мора аутоматски да се укључи када температура плинова сагоријевања након посљедњег убризгавања ваздуха за сагоријевање пада испод 850°C, односно, 1100°C. Овај горионик се користи и у току операција на покретању погона и прекиду рада како би се обезбиједило одржавање температуре од 850°C или 1100°C, у зависности од ситуације у току целокупног трајања ових операција и све док се отпад који није изгорио налази у комори за сагоријевање.

У току покретања погона, или прекида рада, или када температура плина сагоријевања падне испод 850°C, односно, 1100°C, помоћни горионик неће користити горива која могу да проузрокују веће емисије од оних које се добијају као резултат горења лаког дизел горива, кондензованог или природног плина.

Члан 12

(Постојање аутоматских система)

Уређаји за суспаљивање се пројектују, опремају, граде и раде на начин да се температура плина који настаје као резултат процеса на контролисан и хомоген начин и чак и под најнеповољнијим условима подиже до температуре од 850°C. Уколико се врши суспаљивање опасног отпада који садржи више од 1 % халогенизованих органских супстанци изражених као хлор, температура мора да се подигне на 1100°C.

Уређаји за спаљивање и суспаљивање морају имати аутоматске системе да би се спријечило прихрањивање отпада:

1) приликом пуштања у погон, док се не постигне температура од 850 °C или 1100 °C, у зависности од ситуације;

2) када год се не одржава температура од 850°C или 1100°C;

3) када год стална мјерења која су утврђена овим правилником покажу да је било која од граничних вриједности емисије прекорачена усљед поремећаја и неисправности опреме за пречишћавање.

Члан 13

(Одобравање под другачијим условима)

Услови који се разликују од оних наведених у члану 10 овог правилника и када је у питању температура, из члана 12 овог правилника, те спецификовани у дозволи за одређене категорије отпада или за одређене термичке процесе, могу бити одобрени од стране надлежног одјељења, уколико одговарају захтјевима из овог правилника. Промјена услова рада не смије проузроковати више резидуума или резидуума са већим садржајем органских полутаната, у поређењу са резидуумима, обухваћеним условима утврђеним у члану 10 овог правилника.

Услови који се разликују од оних наведених у члану 11 овог правилника и када је у питању температура из члана 12 овог

правилника, те спецификовани у дозволи за одређене категорије отпада или за одређене термичке процесе, могу бити одобрени од стране надлежног одјељења, уколико одговарају захтјевима из овог правилника. Овакво одобрење је могуће уколико се задовоље бар граничне вриједности емисија за укупни органски угљеник и угљични моноксид – CO, дате у прилогу V овог правилника.

Члан 14

(Суспаљивање отпада на мјесту настанка)

У случају суспаљивања отпада на мјесту његовог настанка у постојећим котловима у индустрији папира и целулозе, оваква одобрења су могућа уколико се задовоље бар граничне вриједности емисија за укупни органски угљеник, дате у прилогу V овог правилника.

Члан 15

(Спречавање емисије у ваздух)

Погони за спаљивање и суспаљивање се пројектују, опремају и раде на начин да се спречавају емисије у ваздух које проузрокују значајно загађивање ваздуха у приземним слојевима; посебно да се издувни плинкови испуштају на контролисан начин путем димњака и у складу са релевантним стандардима о квалитету ваздуха. Висина димњака се израчунава тако да се штити људско здравље и околина.

Топлота која се ствара процесом спаљивања или суспаљивања треба бити у највећој могућој мјери враћена у процес.

Инфективни/заразни клинички отпад треба да буде смјештен директно у пећ без претходног мијешања са осталим категоријама отпада и без директног додиривања.

Управљање уређајем за спаљивање или суспаљивање треба да врши физичко лице које је за то оспособљено.

V ГРАНИЧНЕ ВРИЈЕДНОСТИ ЕМИСИЈА У ВАЗДУХ

Члан 16

(Граничне вриједности у издувним плинковима)

Уређаји за спаљивање се пројектују, опремају, граде и функционишу на начин да се у издувним плинковима не прекорачују граничне вриједности емисија одређене у прилогу V овог правилника.

Уређаји за суспаљивање се пројектују, опремају, граде и функционишу на начин да се у издувним плинковима не прекорачују граничне вриједности емисија одређене у прилогу II овог правилника.

Уколико више од 40% топлоте из уређаја за суспаљивање потиче из опасног отпада примјењују се граничне вриједности емисија из прилога V овог правилника.

Резултати мјерења која се спроводе ради провере поштовања граничних вриједности емисије стандардизују се у складу са условима датим у члану 11 овог правилника.

У случају суспаљивања необрађеног мјешовитог комуналног отпада граничне вриједности се одређују према прилогу V овог правилника, а прилог II овог правилника се не примјењује.

VI ОТПАДНЕ ВОДЕ ОД ПРЕЧИШЋАВАЊА ИЗДУВНИХ ПЛИНОВА

Члан 17

(Испуштање отпадних вода)

Испуштање отпадних вода које су резултат пречишћавања издувних плинкова у водену средину се мора ограничити на најмању могућу мјеру и бар у складу са граничним вриједностима емисије загађујућих материја у воду датим у прилогу IV овог правилника.

Надлежно одјељење кроз околину дозволу утврђују услове за испуштање отпадних вода од пречишћавања издувних плинкова из уређаја за спаљивање или суспаљивање.

Члан 18

(Услови за испуштање отпадних вода)

Отпадна вода која је резултат чишћења издувних плинкова може бити испуштена у водену средину након посебне обраде под условом да :

1) су испуњени захтјеви прописа у виду граничних вриједности емисија загађујућих материја у воду и

2) масене концентрације загађујућих материја у води наведених у прилогу IV овог правилника не прелазе граничне вриједности емисија у воду, одређене овим прилогом.

Члан 19

(Граничне вриједности емисије у воду)

Граничне вриједности емисија у воду се примјењују на мјесту на којем се из уређаја за спаљивање или суспаљивање испуштају отпадне воде од пречишћавања издувних плинкова које садрже загађујуће материје наведене у прилогу IV овог правилника.

Члан 20

(Мјерења)

Када се отпадне воде од чишћења издувних плинкова третирају на лицу мјеста заједно са осталим изворима отпадних вода оператер предузима мјерења наведена у члану 27 овог правилника:

1) на току отпадних вода од процеса пречишћавања издувних плинкова прије него што дође до уређаја за колективну обраду отпадних вода;

2) на токовима отпадних вода прије него што дође до уређаја за колективну обраду отпадних вода;

3) на мјесту коначног испуштања отпадних вода из уређаја за спаљивање или суспаљивање, након обраде.

Оператер врши одговарајуће прорачуне биланса маса како би одредио нивое емисија у коначном испуштању отпадних вода које потиче од отпадних вода која је резултат чишћења издувних плинкова и како би проверио усклађеност са граничним вриједностима емисије за отпадне воде које потичу од процеса пречишћавања издувних плинкова одређених у прилогу IV овог правилника.

Забрањено је вршити разрјеђивање отпадних вода ради усклађивања са граничним вриједностима емисије у воду из прилога IV овог правилника.

Члан 21

(Третирање отпадних вода изван уређаја)

Када се третирање отпадних вода које потичу од пречишћавања издувних плинкова и које садрже загађујуће материје из прилога IV овог правилника врши изван уређаја за спаљивање и суспаљивање у уређају који је намијењен само за третирање овакве врсте отпадних вода, граничне вриједности емисија из прилога IV овог правилника се примјењују на мјесту гдје се отпадне воде испуштају из овог уређаја за третирање.

Уколико овај уређај за третирање није намијењен само третирању отпадних вода од спаљивања, оператер спроводи одговарајуће прорачуне биланса маса у складу са алинејом 1), 2) и 3) става 5 овог члана да би одредио нивое емисија у крајњем испуштању отпадних вода које потиче од пречишћавања издувних плинкова и како би проверио усклађеност са граничним вриједностима емисије за отпадне воде, које потичу из процеса пречишћавања издувних плинкова одређених у прилогу IV овог правилника.

Забрањено је вршити разрјеђивање отпадних вода ради постизања усклађености са граничним вриједностима емисије одређених у прилогу IV овог правилника.

Члан 22

(Дозвола)

Дозволом се:

1) утврђују граничне вриједности емисије за загађујуће материје у води из прилога IV овог правилника у складу са ставом 2 овог члана и у циљу испуњавања захтјева из алинеје (1) става 3 овог члана;

2) утврђују параметри контроле рада за отпадне воде, најмање за pH, температуру и проток.

Члан 23

(Пројектовање локација за уређаја)

Локације на којима се налазе уређаји за спаљивање и суспаљивање укључујући и повезана подручја за складиштење отпада се пројектују на начин да се спријечи неовлашћено и случајно испуштање било које врсте загађујућих материја у тло, површинске и подземне воде у складу са одредбама закона. Поред тога, обезбјеђује се складишни капацитет за онечишћену кишницу која истиче из локације на којој се налази уређај за спаљивање или суспаљивање или за онечишћену воду која је резултат отицања или ватрогасних операција. Складишни капацитет треба да је одговарајући како би се обезбедило да се овакве воде могу испитати и обрадити прије испуштања.

VII РЕЗИДУУМ

Члан 24

(Количина и штетност резидуума)

Количина и штетност резидуума који настаје као резултат рада уређаја за спаљивање или суспаљивање се своди на најмању могућу мјеру. У одговарајућим случајевима се врши његово рециклирање, у самом уређају или изван њега у складу са законом.

Члан 25

(Превоз и складиштење сувог резидуума)

Превоз и непосредно складиштење сувог резидуума у форми прашине, као што је прашина из котлова и суви остаци од обраде плинора из сагоревања врши се на начин да се спријечи дисперзија у околину, нпр. у затвореним контејнерима.

Прије одређивања начина одлагања или обраде остатака из уређаја за спаљивање или суспаљивање, потребно је спровести одговарајуће анализе у сврху утврђивања физичких и хемијских карактеристика, те загађујућег потенцијала различитих остатака од спаљивања.

Анализа из става 3 овог члана се односи на укупну растворљиву фракцију и на растворљиву фракцију тешких метала.

VIII УПРАВЉАЊЕ И МОНИТОРИНГ

Члан 26

(Мјерење емисија)

За процес спаљивања и суспаљивања је потребно уградити опрему за мјерење и користити технике за праћење параметара, услова и масених концентрација које су релевантне.

Захтјеви који се односе на мјерење постављају се у околиној дозволи.

Одговарајући уређаји и рад аутоматизоване опреме за мониторинг емисија у ваздух и воду подлијежу контроли и годишњем тестирању. Најмање сваке три године мора се вршити калибрисање путем паралелних мјерења уз употребу референтних метода и од стране институција које су за то акредитоване од стране Института за акредитацију Босне и Херцеговине.

Надлежно одјељење одређује локацију на којој се врши узорковање или мјерење.

Периодична мјерења емисија у ваздух или воду се врше у складу са тачкама 1 и 2 прилога III овог правилника.

IX ЗАХТЈЕВИ КОЈИ СЕ ОДНОСЕ НА МЈЕРЕЊА

Члан 27

(Врсте мјерења)

У складу са прилогом III овог правилника се врше сљедећа мјерења загађујућих материја у ваздух:

1) стална мјерења сљедећих супстанци:

Азотних оксида - NO_x, под условом да су одређене граничне вриједности емисија, SO₂, укупна прашина, TOS, хлороводика - HCl, флуороводика - HF, сумпор диоксида - SO₂;

2) стална мјерења сљедећих параметара:

температура у близини унутрашњег зида или на некој другој одговарајућој тачки коморе за сагоревање коју одреди надлежно одјељење, концентрација кисеоника, притисак и садржај водене паре у издувним плинорима;

3) најмање два мјерења годишње за тешке метале, диоксине и фуране; једно мјерење најмање свака три мјесеца се проводи у току првих 12 мјесеци рада.

Члан 28

(Начин и мјерења)

Вријеме реакције као и минимална температура и садржај кисеоника у издувним плинорима подлијежу одговарајућој провјери најмање једном приликом пуштања у погон уређаја за спаљивање или суспаљивање и под најнеповољнијим предвиђеним условима рада.

Стална мјерења HF могу бити изостављена уколико се користе фазе обраде за HCl које обезбјеђују да се не прекорачују граничне вриједности емисије за HCl. У овом случају HF емисије подлијежу периодичним мјерењима како је утврђено у алинеји 3) члана 27 овог правилника.

Стална мјерења садржаја водене паре се не морају спроводити, уколико се узорковани издувни плин суши прије него што се врши анализа емисија.

Члан 29

(Периодична мјерења)

Надлежно одјељење може дозволити периодична умјесто сталних мјерења за HCl, HF и SO₂ у уређају за спаљивање или суспаљивање како је утврђено алинејом 3) члана 27 овог правилника, уколико оператор може да докаже да емисије ових загађујућих материја, ни у којим околностима нису веће од предвиђених граничних вриједности емисије.

Члан 30

(Смањење учесталости мјерења)

Надлежно одјељење може околиномском дозволом одобрити смањење учесталости за периодична мјерења за тешке метале са два пута годишње на једној у двије године, а за диоксине и фуране са два пута годишње на једном годишње, под условом да су емисије које резултирају из спаљивања или суспаљивања испод 50% граничних вриједности емисије утврђених у прилогу II и V овог правилника и да постоје критерији за испуњавање захтјева. Ови се критерији заснивају на условима утврђеним у алинејама 1) и 4) става 2 овог члана.

Смањење учесталости мјерења може бити одобрено до 1. јануара 2005. чак и ако не постоје ови критеријуми под условом да:

- 1) се отпад који ће се спаљивати или суспаљивати састоји само од одређених сортираних запаљивих фракција безбедног отпада који није одговарајући за рециклажу и поседује одређена својства и који је додатно одређен на основу процјене дате у алинеји 4) овог става;
- 2) постоје критеријуми квалитета за ове врсте отпада;
- 3) суспаљивање и спаљивање ових врста отпада је у складу са релевантним плановима управљања отпадом;
- 4) оператор може доказати надлежном одјељењу да су емисије у свим околностима знатно испод граничних вриједности емисија за тешке метале, диоксине и фуране одређених у прилогу II или V овог правилника; ова процјена се заснива на информацијама о квалитету конкретног отпада и мјерењима емисија наведених загађујућих материја; и
- 5) све одлуке које се тичу учесталости мјерења наведених у члану 30 овог правилника уз додатна информација о количини и квалитету отпада, годишње се достављају надлежном одјељењу.

Члан 31

(Резултати мјерења)

Резултати мјерења која се спроводе ради провјере усклађености са граничним вриједностима емисија, стандардизују се под наведеним условима, а за кисеоник према формули датој у прилогу VI овог правилника:

1) температура 273 K, притисак 101,3 kPa, 11% кисеоника, суви плин у испусним плинорима из уређаја за спаљивање;

2) температура 273 K, притисак 101,3 kPa, 3% кисеоника, суви плин у издувним плинорима од спаљивања

отпадних уља. Када се спаљивање или суспаљивање отпада врши у атмосфери обогаћеној кисеоником, резултати мјерења могу бити стандардизовани на садржају кисеоника које су утврдила надлежна министарства и које одражава посебне околности појединачног случаја;

3) у случају суспаљивања, резултати мјерења се стандардизују на укупном садржају кисеоника, како је израчунато у прилогу II овог правилника. Уколико се емисије загађујућих материја смањују обрадом издувног плина у уређају за спаљивање или суспаљивање опасног отпада, стандардизација у односу на садржај кисеоника предвиђен алинејом 1) овог члана, врши се само уколико садржај кисеоника који се мјери у исто вријеме када и одређена загађујућа материја прелази стандард за садржај кисеоника.

Члан 32

(Критеријуми за поштовање граничних вриједности емисија)

Сматра се да се граничне вриједности емисија поштују уколико:

1) ниједна од дневних средњих вриједности не прелази ниједну од граничних вриједности емисија одређених у прилогу V(a) или прилогу II овог правилника; или 97 % дневних средњих вриједности у току године не прелази граничне вриједности емисије одређене у прилогу V(e) алинеја 1 овог правилника;

2) ниједна полчасовна средња вриједност не прелази граничне вриједности емисије утврђене у прилогу V(б) колона А или 97% полчасовних средњих вриједности у току године не прелази ниједну граничну вриједност емисија одређених у прилогу V(б) колона Б овог правилника;

3) ниједна средња вриједност у току периода узимања узорака за тешке метале, диоксине и фуране не прелази граничне вриједности емисије утврђене у прилогу V(ц) и (д) или прилогу II овог правилника;

4) поштују се одредбе прилога V(e) алинеја 2, или прилога II овог правилника.

Члан 33

(Средње вриједности емисија)

Полчасовне средње вриједности и десетоминутне средње вриједности, одређују се у току стварног времена рада (изузев периода пуштања у погон и затварања, када се отпад не спаљује), из мјерених вриједности након одузимања вриједности интервала одређеног у ставу 3 прилога III овог правилника. Дневне средње вриједности треба одредити из тих средњих вриједности.

Средње вриједности у току периода узимања узорака и средње вриједности у случају периодичних мјерења за HF, HCl, и SO₂ се одређују у складу са захтјевима из ст. 2 и 4, члана 26 и прилогом III овог правилника.

Члан 34

(Врсте мјерења на мјесту испуштања отпадних вода)

Сљедећа мјерења се врше на мјесту испуштања отпадних вода:

1) стална мјерења параметара из члана 22, става 2 овог правилника;

2) дневна мјерења на лицу мјеста узорака укупних суспендованих чврстих материја или мјерења протока пропорционалног узорка у току 24 часа;

3) најмање мјесечна мјерења испуштања репрезентативног узорка, у току периода од 24 часа за загађујуће материје на које се односи члан 18 овог правилника;

4) мјерења диоксина и фурана треба вршити најмање сваких шест мјесеци, а у току првих 12 мјесеци рада најмање једно мјерење свака три мјесеца.

Праћење количине загађујућих материја у третираним отпадним водама и учесталост мјерења врше се у складу са спроведеним прописима и утврђују се околином дозволу.

Члан 35

(Критеријуми за поштовање граничних вриједности емисија за воду)

Сматра се да се поштују граничне вриједности емисија за воду уколико:

1) за укупне суспендоване чврсте материје (загађујућа материја број 1), 95% и 100% мјерених вриједности не прелази одговарајуће граничне вриједности емисије одређене у прилогу IV овог правилника;

2) за тешке метале (загађујуће материје број 2 до 10), највише једно мјерење годишње прелази граничне вриједности емисије утврђене у прилогу IV овог правилника; или уколико дозвола предвиђа више од 20 узорака годишње, највише 5% ових узорака прелази граничне вриједности емисије утврђене у прилогу IV овог правилника;

3) за диоксине и фуране (загађујућа материја број 11), два мјерења годишње не прелазе граничне вриједности емисије одређене у прилогу IV овог правилника.

Надлежно одјељење ће без одлагања бити обавијештено уколико мјерења покажу да су прекорачене граничне вриједности емисија за ваздух или воду утврђене у овом правилнику.

X ПРИСТУП ИНФОРМАЦИЈАМА И УЧЕШЋЕ ЈАВНОСТИ

Члан 36

(Јавност годишњег извјештаја)

За уређаје за спаљивање или суспаљивање, чији су номинални капацитети двије или више тона на час годишњи извјештај о функционисању и мониторингу уређаја који оператер треба да поднесе надлежном одјељењу и ставља се на увид јавности.

Извјештај из става 1 овог члана даје приказ процеса и емисија у ваздух и воду, у поређењу са стандардима емисија утврђених у овом правилнику.

Листу уређаја за спаљивање или суспаљивање са номиналним капацитетом мањим од двије тоне на час, припрема надлежно одјељење и даје на увид јавности.

XI ВАНРЕДНЕ СИТУАЦИЈЕ

Члан 37

(Максималан период прекорачења граничне вриједности емисије)

Надлежно одјељење дозволом утврђује максимални дозвољени период било којег технички неизбјежног прекида, поремећаја у раду или квара опреме за пречишћавање или мјерење, током којег би се могло десити да концентрације одређених супстанци прекораче прописане граничне вриједности емисије.

У случају квара, оператер смањује обим рада или прекида рад у најкраћем временском року, све док се поново не успоставе услови нормалног функционисања.

Уређај за спаљивање или суспаљивање или линија за спаљивање неће ни под којим условима наставити спаљивање отпада у периоду дужем од четири часа без прекида, уколико дође до прекорачења граничних вриједности емисија.

Укупно трајање рада у околностима из става 3 овог члана у току једне године треба бити мање од 60 часова. Трајање од 60 часова се примјењује на оне линије уређаја које су спојене на један уређај за чишћење издувних плинорова.

Члан 38

(Границе прекорачења)

Укупни садржај прашине у издувним плиновима из уређаја за спаљивање ни под којим условима не смије преокрачити 150 mg/m³, изражено у полчасовним средњим вриједностима.

Граничне вриједности емисија за CO и TOS неће бити прекорачене.

У погледу осталих услова примјењују се одредбе члана 10 до 15 овог правилника.

Члан 39

(Контрола)

Контролу над примјеном овог правилника врши Одјељење за јавне послове и инспектор за заштиту околине Владе Брчко дистрикта БиХ.

XI ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 40
(Ступање на снагу)

Овај Правилник ступа на снагу осмог дана од дана објаве у «Службеном гласнику Брчко дистрикта БиХ».

Б р о ј: 01-014-005759/06 **ГРАДОНАЧЕЛНИК**
Брчко, 09.05.2006.године **Мирсад Ђапо, дипл. правник, с.р.**

ПРИЛОГ I
Фактори еквивалентности за дибензо-п-диоксине и дибензофуране

За одређивање укупних концентрација диоксина и фурана, масене концентрације сљедећих дибензо-п-диоксина и дибензофурана се множе са сљедећим факторима еквивалентности прије сабирања:

Фактор еквиваленције токсичности	
2,3,7,8	- Tetraklorodibenzodioksin (TCDD) 1
1,2,3,7,8	- Pentaklorodibenzodioksin (PeCDD) 0,5
1,2,3,4,7,8	- Heksahlorodibenzodioksin (HxCDD) 0,1
1,2,3,6,7,8	- Heksahlorodibenzodioksin (HxCDD) 0,1
1,2,3,7,8,9	- Heksahlorodibenzodioksin (HxCDD) 0,1
1,2,3,4,6,7,8	- Heptahlorodibenzodioksin (HpCDD) 0,01
	- Oktahlorodibenzodioksin (OCDD) 0,001
2,3,7,8	- Tetrahlrodibenzofuran (TCDF) 0,1
2,3,4,7,8	- Pentahlorodibenzofuran (PeCDF) 0,5
1,2,3,7,8	- Pentahlorodibenzofuran (PeCDF) 0,05
1,2,3,4,7,8	- Heksahlorodibenzofuran (HxCDF) 0,1
1,2,3,6,7,8	- Heksahlorodibenzofuran (HxCDF) 0,1
1,2,3,7,8,9	- Heksahlorodibenzofuran (HxCDF) 0,1
2,3,4,6,7,8	- Heksahlorodibenzofuran (HxCDF) 0,1
1,2,3,4,6,7,8	- Heptahlorodibenzofuran (HpCDF) 0,01
1,2,3,4,7,8,9	- Heptahlorodibenzofuran 0,01
	- Oktahlorodibenzofuran 0,001

ПРИЛОГ II

Одређивање граничних вриједности емисија у ваздух за суспаљивање отпада

Сљедеће формуле се примјењују онда када специфична гранична вриједност емисије S није одређена у табели у овом прилогу.

Гранична вриједност за сваку релевантну загађујућу материју и угљен-моноксид у издувном плину који је резултат суспаљивања отпада се израчунава на сљедећи начин:

$$\frac{V_{\text{отпад}} \times C_{\text{отпад}} + V_{\text{проц}} \times C_{\text{проц}}}{V_{\text{отпад}} + C_{\text{проц1}}} = C$$

$V_{\text{отпад}}$ запремина издувног плина који резултира из спаљивања отпада. Одређује се само из отпада са најнижом топлотном вриједношћу, одређеном у дозволи и стандардизованом према условима датим у овом подзаконском акту.

Уколико топлота која се испушта приликом спаљивања опасног отпада износи мање од 10 % укупне топлоте која се ослобађа из уређаја, $V_{\text{отпад}}$ мора се израчунавати из (замишљене) количине отпада који би када се спаљује био једнак 10% ослобађања топлоте, гдје је укупно ослобађање топлоте фиксно.

$C_{\text{отпад}}$ граничне вриједности емисије утврђене за уређаја за спаљивање у Прилогу V овог правилника за релевантне загађујуће материје и угљен-моноксид.

$V_{\text{проц}}$ запремина издувног плина који је резултат процеса у уређају, укључујући сагоревање одобрених горива која се уобичајено користе у уређају (укључујући отпад), одређена на основу садржаја кисеоника на којем емисије морају бити стандардизоване како је одређено у законским прописима: У

недостатку прописа за овакву врсту уређаја мора се користити стварни садржај кисеоника у издувном плину без разблаживања додавањем ваздуха који није потребан у процесу. Стандардизација у осталим условима је дата у овом правилнику.

$C_{\text{проц}}$ Граничне вриједности емисије одређене у табелама овог прилога за одређене индустријске секторе или у недостатку таквих табела и вриједности, граничне вриједности емисија за релевантне загађујуће материје и угљен-моноксид у издувном плину уређаја које су у складу са законом, прописима и административним одредбама за такве уређаје код којих се користе одобрена горива (искључујући отпад). У недостатку ових мјера користе се граничне вриједности емисија одређене у дозволи. У недостатку таквих вриједности у дозволи користе се масене концентрације

С укупне граничне вриједности емисије и садржај кисеоника како је утврђено у табелама овог прилога за одређене индустријске секторе или одређене загађујуће материје или у случају недостатка такве табеле или вриједности укупне граничне вриједности емисија за CO и релевантне загађујуће материје које замјењују граничне вриједности емисија, утврђене у одређеном прилогу овог правилника. Укупан садржај кисеоника којим се замјењује садржај кисеоника за стандардизацију, израчунава се на основу горе датог садржаја уз поштовање парцијалних запремина.

II 1. Посебне одредбе за цементне пећи у којима се врши суспаљивање отпада

Дневне средње вриједности (за стална мјерења), периоди узорковања и остали захтјеви који се односе на мјерења, како је дефинисано у члану 7 овог правилника. Све вриједности су дате у mg/m^3 (диоксини и фурани у ng/m^3). Получасовне средње вриједности су потребне само у смислу израчунавања дневних средњих вриједности.

Резултати мјерења, која се спроводе ради провере усклађености, се стандардизују на сљедећим условима: температура 273 K, притисак 101, 3 kPa, 10% кисеоника, суви плин.

II 1.1 S – Укупне граничне вриједности емисије

Polutant	C
Ukupna prašina	30
HCl	10
HF	1
NOx за postojeća postrojenja	800
NOx за nova postrojenja	500
Cd+Tl	0,05
Hg	0,05
Sb+As+Pb+Cr+Co+Cu+Mn+Ni+V	0,5
dioksini i furani	0,1

До 1. јануара 2008. надлежно одјељење може да одобри изузетке за NO_x за постојеће цементне пећи са влажним процесима или цементне пећи које спаљују мање од три тоне отпада на сат, под условом да је дозволом предвиђена укупна гранична вриједност емисије за NO_x, не већа од 1200 mg/m^3 .

До 1. јануара 2008. године надлежно одјељење може одобрити изузетке за праšину за цементне пећи које спаљују мање од три тоне отпада на сат, под условом да је дозволом предвиђена укупна гранична вриједност емисије, не већа од 50 mg/m^3 .

II 1.2 C - Укупне граничне вриједности емисије за SO₂ и TOC

Polutant	C
SO ₂	50
TOC	10

II 1.3 - Граничне вриједности емисија за CO

Граничне вриједности емисија за CO може да одреди надлежно одјељење.

II 2. Посебне одредбе за уређаја са сагоријевањем у којима се врши суспаљивање

II 2.1 - Дневне средње вриједности

С проц за чврста горива изражено у mg/Nm^3 (O_2 садржај 6%)

Zagađujuća materija	<50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	>300 MWth
SO ₂ Opšti slučaj		850	850-200 (linearno opadanje od 100 do 300 MWth)	200
Domaća goriva		ili nivo desulfurizacije > 90%	ili nivo desulfurizacije > 92%	ili nivo desulfurizacije > 95%
NO _x		400	300	200
Prašina	50	50	30	30

До 1. јануара 2007. године гранична вриједност емисије за NO_x се не примјењује на уређаја која служе само за суспаљивање опасног отпада.

До 1 јануара 2008. надлежна одјељења могу да одобре изузимање за NO_x и SO₂ за постојеће уређаје за суспаљивање између 100 и 300 MWth која користе технологију флуидизираних слоја и чврста горива под условом да је дозволом предвиђена С проц вриједност која није већа од 350 mg/Nm^3 за NO_x и не више од 850 до 400 mg/Nm^3 (линеарни пад од 100 до 300 MWth) за SO₂.

С проц за биомасу изражен у mg/Nm^3 (садржај O₂ 6%)

Биомаса значи производе који се састоје од било које цијеле или дијела биљне материје из пољопривреде или шумарства која се може користити у циљу поврата енергетског садржаја као и отпади наведени у члану 3 алинеја (1), овог правилника, укључујући: отпадно плуто.

Zagađujuće materije	< 50 MWth	50 –100 MWth	100-300 MWth	>300 MWth
SO ₂		200	200	200
NO _x		350	300	300
prašina	50	50	30	30

До 1. јануара 2008. надлежна одјељења могу одобрити изузетке за NO_x за постојеће уређаје за суспаљивање између 100 и 300 MWth, који користе технологију флуидизираних слоја и биомасу под условом да је дозволом предвиђена С проц која није већа од 350 mg/Nm^3 .

С проц за течна горива изражен у mg/Nm^3 (садржај O₂ 3%).

Zagađujuće materije	< 50 MWth	50-100 MWth	100-300 MWth	>300 MWth
SO ₂		850	850-200 (linearno opadanje od 100 do 300 MWth)	200
NO _x		400	300	200
Prašina	50	50	30	30

II 2.2 C - Укупне граничне вриједности емисије

С изражено у mg/Nm^3 (садржај O ₂)	С
Zagađujuća materija	
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Cu + Mn + Ni + V	0,5

С изражено у mg/Nm^3 (садржај O₂ 6%). Све средње вриједности које се мјере у периода узорковања од најмање 6 часова и највише 8 часова

Zagađujuća materija	С
Dioksini i furani	0,1

II 3. Посебне одредбе за индустријске секторе који нису обухваћени под II 1. и II 2. отпада за суспаљивање

II. 3.1.C - Укупне граничне вриједности емисије

С изражено у mg/Nm^3 . Све средње вриједности које се мјере у периоду узорковања од најмање 6 часова и највише 8 часова:

Zagađujuća materija	С
Dioksini i furani	0,1

С изражено у mg/Nm^3 . Све средње вриједности у периоду узорковања од најмање 30 минута и највише 8 часова:

Zagađujuća materija	С
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

ПРИЛОГ III

Технике мјерења

- Мјерења за одређивање концентрација загађујућих материја ваздуха и воде треба да буду спроведена на репрезентативан начин.
- Узорковање и анализа свих загађујућих материја, укључујући диоксине и фуране, као и методе референтног мјерења, користе се за калибрацију аутоматских система мјерења у складу са BAS, односно, CEN стандардима. Уколико ови стандарди нису доступни, примењују се ISO стандарди или други међународни стандарди који ће обезбиједити податке једнако научног квалитета.
- На нивоу дневне граничне вриједности емисије, вриједности од 95% интервала вјероватноће једног мјерног резултата, не прелазе следеће проценте граничних вриједности емисије:

Угљен-моноксид:	10%
Сумпор-диоксид	20%
Азот-диоксид	20%
укупна прашина	30%
укупан органски угљеник	30%
Хлороводоник	40%
Флуороводоник	40%

ПРИЛОГ IV

Граничне вриједности емисије за испуштање отпадне воде од пречишћавања издувних глинава:

Zagađujuće materije	Граничне вриједности емисија изражене као масене концентрације за нефилтриране узорке	
1. Укупне суспендоване чврсте материје	95 % 30 mg/l	100 % 45 mg/l
Жива и њена једињења изражена као жива (Hg)	0,03 mg/l	
Кадмијум и његова једињења изражена као кадмијум (Cd)	0,05 mg/l	
Талијум и његова једињења изражена као талијум (Tl)	0,05 mg/l	
Арсен и његова једињења изражена као арсен (As)	0,15 mg/l	
Олово и његова једињења изражена као олово (Pb)	0,2 mg/l	
Хром и његова једињења изражена као хром (Cr)	0,5 mg/l	
Бакар и његова једињења изражена као бакар (Cu)	0,5 mg/l	
Никл и његова једињења изражена као никл (Ni)	0,5 mg/l	
Цинк и његова једињења изражена као цинк (Zn)	1,5 mg/l	
Диоксини и фурани дефинисани као збир појединачних диоксина и фурана процијењених у складу са прилогом I	0,3 mg/l	

До 1. јануара 2008. године надлежна одјељења могу одобрити изузетке за укупне суспендоване чврсте честице за

постојећа уређаја за спаљивање, под условом да је дозволом предвиђено да 80% измјерених вриједности не прелази 30 mg/l и ниједна од њих не прелази 45 mg/l.

ПРИЛОГ V

Граничне вриједности емисија у ваздух (а) Дневне средње вриједности

Укупна прашина	10 mg/m ³
Плиновите и паровите органск, супстанце, изражене као укупан органски угљеник	10 mg/m ³
Хлороводоник (HSl)	10 mg/m ³
Флуороводоник (HF)	1 mg/m ³
Сумпор-диоксид (SO ₂)	50 mg/m ³
Азот-моноксид (NO) и азот-диоксид (NO ₂) изражени као азот-диоксид за постојећа уређаја за спаљивање са номиналним капацитетом који прелази 6 тона на час или за нова уређаја за спаљивање	200 mg/m ³ (*)
Азот-моноксид или азот-диоксид, изражен као азот-диоксид за постојећа уређаја за спаљивање са номиналним капацитетом од 6 тона на час или мање	400 mg/m ³

Надлежно одјељење може одобрити изузетке за NO_x за постојеће уређаје за спаљивање:

- са номиналним капацитетом 6 тона на час под условом да је дозволом предвиђено да дневне средње вриједности не прелазе 500 mg/m³ и то до 1. јануара 2008. године,
- са номиналним капацитетом од > 6 тона на час, али једнако или мање од 16 тона на час под условом да дневне средње вриједности прелазе 400 mg/m³ и то до 1. јануара 2010. године,
- са номиналним капацитетом од >16 тона на час, али <25 тона на час и које не продукују испуштање воде под условом да је дозволом предвиђено да дневне средње вриједности не прелазе 400 mg/m³ и то до 1. јануара 2008. године

(*) До 1. јануара 2008. године надлежно одјељење може одобрити изузетке за прашину за постојећа уређаја за спаљивање, под условом да је дозволом предвиђено да дневне средње вриједности не прелазе 20 mg/m³.

(б) Получасовне средње вриједности

	(100%) А	(97%) Б
Укупна прашина	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Плиновите и паровите органске супстанце изражене као укупан органски угљеник	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Хлороводоник (HSl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Флуороводоник (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Сумпор-диоксид (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Азот-моноксид (NO) и азот-диоксид (NO ₂) изражен као азот-диоксид за постојећа уређаја за спаљивање са номиналним капацитетом који прелази 6 тона на сат или за нова уређаја за спаљивање	400 mg/m ³	200 mg/m ³

До 1. јануара 2010. године надлежно одјељење може одобрити изузетке за NO_x за постојеће уређаје за спаљивање са номиналним капацитетом између 6 и 16 тона на час, под условом да получасовна средња вриједност не прелази 600 mg/m³ за колону А или 400 mg/m³ за колону Б.

(ц) Све средње вриједности у току периода узорковања од најмање 30 минута и највише 8 часова

Кадмијум и његова једињења изражена као кадмијум (Cd)	Укупно 0,05 mg/m ³	Укупно 0,1 mg/m ³
Талијум и његова једињења изражена као талијум (Tl)		
Жива и њена једињења изражена	0,05 mg/m ³	0,1

као жива (Hg)		mg/m ³
Антимон и његова једињења изражена као антимон (Sb)	Укупно 0,5 mg/m ³	Укупно 1 mg/m ³
Олово и његова једињења изражена као олово (Pb)		
Хром и његова једињења изражена као хром (Cr)		
Кобалт и његова једињења изражена као кобалт (Co)		
Бакар и његова једињења изражена као бакар (Cu)		
Манган и његова једињења изражена као манган (Mn)		
Никал и његова једињења изражена као никал (Ni)		
Ванадијум и његова једињења изражена као ванадијум (V)		

Ове средње вриједности обухватају и плиновите и парне облике релевантних емисија тешких метала, као и њихова једињења.

(д) Средње вриједности се мјере у току периода узорковања од најмање 6 часова и највише 8 часова. Гранична вриједност емисије се односи на укупну концентрацију диоксида и фурана која се израчунава уз коришћење концепта токсичне еквивалентности у складу са прилогом I овог правилника.

Диоксини и фурани	0,1 ng/m ³
-------------------	-----------------------

NO_x за нова уређаја

(е) *Сљедеће граничне вриједности емисије концентрација угљен-моноксида (CO) не смију бити порочане у пливовима сагоријевања (искључујући периоде пуштања у погон и затварања).*

- 50 милиграма по m³ плина за сагоријевање одређено као дневна средња вриједност;
- 150 милиграма по m³ плина за сагоријевање од најмање 95% свих мјерења, одређено као 10-минутна средња вриједност или 100 милиграма по m³ плина за сагоријевање свих мјерења, одређено као получасовне вриједности које се узимају у било ком 24-часовном периоду.

Надлежно одјељење може одобрити изузетке за уређаја за спаљивање која користе технологију флуидизираниг слоја под условом да је дозволом предвиђена гранична вриједност емисије за угљен-моноксид (CO) која није већа од 100 милиграма по m³ као часовна средња вриједност.

ПРИЛОГ VI

Формула израчунавања емисијске концентрације на стандардном проценту концентрације кисеоника

Es= израчуната емисиона концентрација на стандардом проценту концентрације кисеоника
E_m= измјерена емисиона концентрација
Os= стандардна концентрација кисеоника
Om= измјерена концентрација кисеоника